Йосип Бродський

Нівідкіль з любов'ю, надцятого квітнепада...

Перекладач: Іван Лучук

Нівідкіль з любов'ю, надцятого квітнепада,
вельми поважаний, люба, це не так вже важливо
навіть хто, не зарадить жодна порада
згадати обличчя, вже не ваш і, можливо,
нічий вірний друг вас вітає з одного
із п'яти континентів, що пливе на трьох ковбоях;
я любив тебе більше, ніж ангелів і самого,
і тому тепер я далі від тебе, ніж від мене оті обоє;
глибокої ночі в заснулій долині, на дні,
в містечку, по клямку засніженім щільно,
на ліжку звиваюсь в несонному сні —
так не скажеться нижче або довільно —
ревне "ти" поглинають подушки мої
за морями, яким ні кінця, ні краю,
в темноті всім тілом риси твої,
як причинне дзеркало відбиваю.